

นำทิพย์ ภูประเสริฐ 2550: การศึกษาเปรียบเทียบวาระสัมพันธ์ในข่าวภาษาอังกฤษและภาษาไทย ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์อศิรียา ทวีศิลป์, Ph.D. 227 หน้า

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะวาระสัมพันธ์ (cohesion) หรือการเชื่อมโยงความในข่าวภาษาอังกฤษและภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความถี่ของตัวเชื่อมโยงความในข่าว ลักษณะการเชื่อมโยงความในข่าวภาษาอังกฤษและภาษาไทย และศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของการใช้ตัวเชื่อมโยงความระหว่างสองภาษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ข่าวภาษาอังกฤษและภาษาไทยอย่างละ 20 ข่าว ผู้วิจัยวิเคราะห์การเชื่อมโยงความในรูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ (grammatical cohesion) ตามวิธีการของ Halliday and Hasan (1976) และ Wipah Chanawangsa (1986) ส่วนรูปแบบการเชื่อมโยงความทางด้านการใช้หน่วยคำสัมพันธ์นั้น (lexical cohesion) ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามวิธีการของ Hasan (1984 cited in Hoey, 1991) ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้การศึกษาเปรียบเทียบโดยการนำตัวเชื่อมโยงความที่พบในข่าวภาษาอังกฤษและภาษาไทยมาเปรียบเทียบกันเพื่อให้เห็นถึงความเหมือนและความต่าง

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ทั้งข่าวภาษาอังกฤษและภาษาไทยใช้หน่วยคำสัมพันธ์ (lexical cohesion) มากที่สุด ขณะที่มีการใช้หน่วยแทน (substitution) น้อยที่สุด ผลการวิจัยสามารถสรุปได้อีกว่า เมื่อเปรียบเทียบการใช้ตัวเชื่อมโยงความระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย พบว่ามีทั้งความเหมือนและความต่าง กล่าวคือ การเชื่อมโยงความทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยอาจเชื่อมโยงความที่ได้กล่าวมาก่อนหรือที่ตามมา ซึ่งการเชื่อมโยงความนี้อาจเป็นการเชื่อมโยงความโดยทันที หรือมีบางประโยคมาคั่นระหว่างตัวเชื่อมโยงความกับหน่วยที่อ้างอิงไปถึงส่วนความต่างนั้นพบว่า ความต่างระหว่างสองภาษาเป็นผลมาจากความต่างทางด้านไวยากรณ์เป็นหลัก เช่น กริยานุเคราะห์สามารถใช้ได้โดยไม่ต้องมีกริยาแท้ในประโยคภาษาอังกฤษ หรือการละประธานของประโยคภาษาไทย

นำทิพย์ ภูประเสริฐ
ลายมือชื่อผู้ส่ง

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๕๐, ๖๐, ๖๖